

ИВАН ДАВИДКОВ
ДЪЛГИТЕ ЧАСОВЕ

chitanka.info

*Ти помниш тия дълги часове.
Безсънна лампа чакаше зората
и диплеха се белите кривати
край мен като дълбоки снегове.*

*Усецах, че фъртуна ме застига
и аз не вярвах, че ще изпълзя,
но виждах те през моята сълза
и с устни, стиснати от болка, се надигах.*

*Стъклата светеха от ледна пот.
И виждах как изчезваш зад вратата —
една пътуваща звезда, която
ми даваше надежда за живот.*

декември 1987

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.